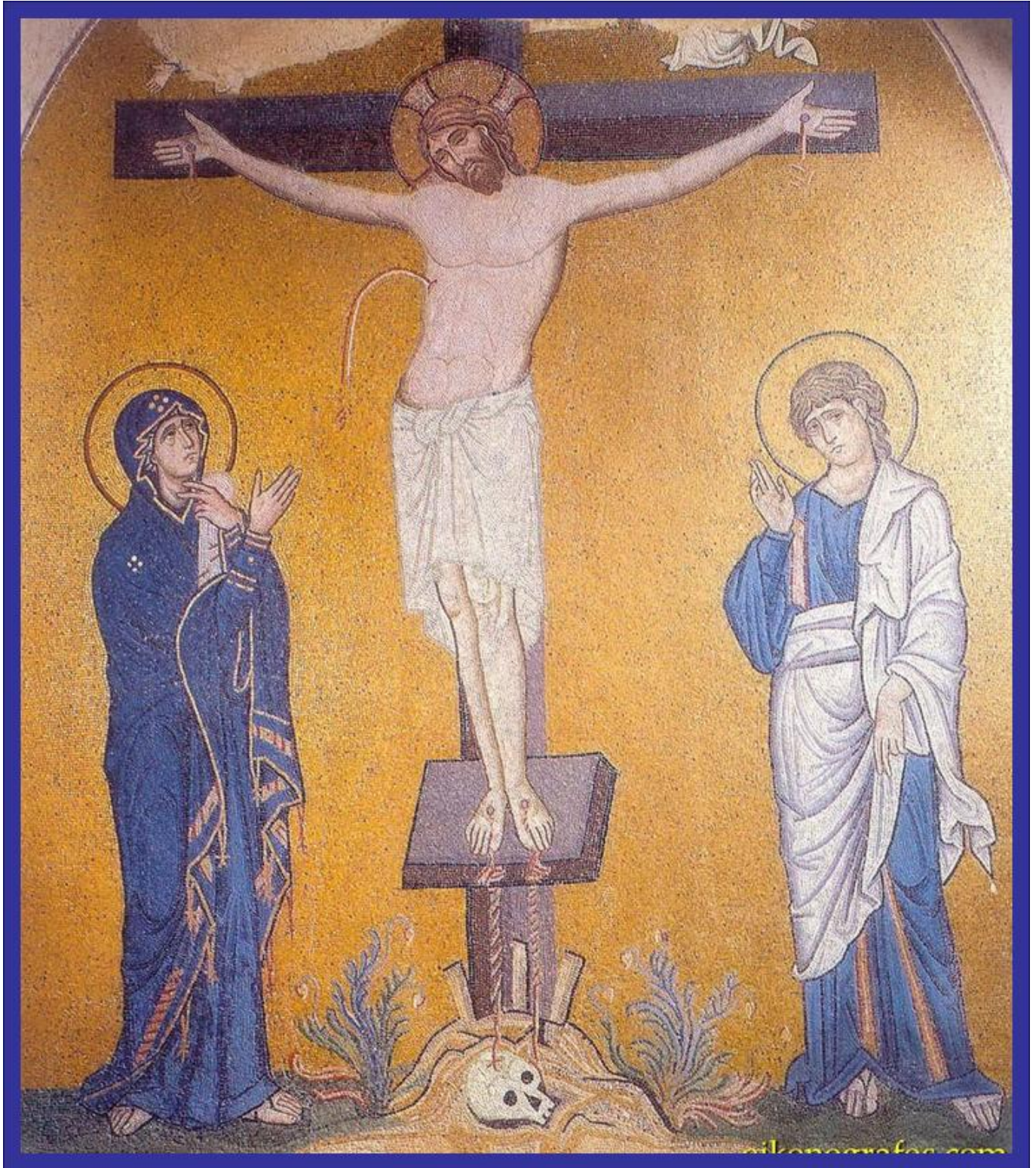

12 Απριλίου 2012

Το Τραγούδι του Σταυρού

Πολιτισμός / Λογοτεχνία - Φιλολογία

Κατερίνα Χουζούρη

Κ' ἔγυρ Ἐκεῖνος το ἀχραντο κεφάλι και ξεψύχησε
στο μαύρο το κορμί μου απάνου•

Η Σταύρωση ψηφιδωτό Μονής Δαφνίου

άστρα γινήκαν τα καρφιά του μαρτυρίου του, άστραψα
Κι από τα χιόνια πιο λευκός τα αιώνια του Λιβάνου.
Οι καταφρονημένοι μ' άγκαλιάσανε
και σα βουνά και σα Θαβώρ υψώθηκαν εμπρός μου•

οι δυνατοί του κόσμου με κατάτρεξαν
γονάτισα στον ήσκιό μου τους δυνατούς του κόσμου.
Τον κόσμο αν εμαρμάρωσα, τον κόσμο τον ανάστησα,
στα πόδια μου άγγελοι οι Καιροί, γύρω μου σκλάβες οι Ώρες.
Δείχνω μία μυστική Χαναάν στα γαλανά υπερκόσμια •
μα εδώ πατρίδες πάναγνες είσαστ έσεΐς, τρεις Χώρες!
Ω πρώτη εσύ, Ιερουσαλήμ! του βασιλιά προφήτη σου
μικρή ειν ή άρπα για να ειπή τη νέα μεγαλωσύνη.
Του Σολομώντα σου ο ναός μ αντίκρυσε, και ράγισε •
καινούργια δόξα ντύθηκαν της Ιουδαίας οι κρίνοι.
Κ ύστερα υψώθηκα σ έσένα, ω Πόλη, εφτάλοφο όραμα,
κ έγινα φως των ουρανών, το θάμα του Ιορδάνη,
τους Κωνσταντίνους φώτισα και τους Ηράκλειους δόξασα,
και τρικυμίες δεν έσβησαν εμέ, μηδέ Σουλτάνοι.
Και ύστερα, ταξιδευτής, ήρθα σ έσένα, ασύγκριτη,
Αθήνα, των ωραίων πηγή, των εθνικών κορώννα,
τον άγνωστο έφερα Θεό, και, απόκοτος, αφήφησα
την πολεμόχαρη Παλλάδα μεσ τόν Παρθενώνα.
Και γνώρισα τους ιλαρούς θεούς και στεφανώθηκα
την αγριλιά της Αττικής, τη δάφνη απ τήν Ελλάδα,
και ω λόγος πρωταγροίκητος! του Γολγοθά το σύγνεφο
πήρε την άσπρη ομηρική του Ολύμπου λαμπεράδα.
Τα είδωλα τ άφρόντιστα και τα πασίχαρα έφυγαν,

αλλ οὔτε πια μεθάει τη γη το ασκητικό μεθύσι,
ας λάμπη η μυστική χαρά στα γαλανά υπερκόσμια •
ειν ἐδῶ κάπου μια ζωή, και ειν ἄξια για να ζήση.
Με τα κλαδιά της φοινικιάς νέα ωσαννά λαχτάρισα
σ ἐσένα, ω Γη Πανάγια και ω πρώτη μου πατρίδα.
Σ ἐσὲ γυρνῶ, Ιερουσαλήμ, κ ἔνα τραγούδι φέρνω σου
Εἶναι πλασμένο ἀπό ψυχή και ἀπό φωνή Ελληνίδα!

Κωστής Παλαμάς (1913)

<http://bit.ly/1aHx452>